

Sygn. akt *IV U 976/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku E. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania E. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14/07/2017 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 14/07/2017 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje E. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy , poczynając od dnia 1 kwietnia 2017r do 30 kwietnia 2020 oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz E. G. kwotę 180 złotych / sto osiemdziesiąt / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt *IV U 976/17*

UZASADNIENIE

wyroku z 12.VII.2018r

Decyzję z dnia 14.VII.2017r znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.XII.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu wniosku z dnia 10.III.2017r odmówił E. G. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni odmówiono prawa do renty, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 7.VII.2017r ustalono, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. G. wnosząc o przyznanie jej prawa do renty.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając w jak decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. G. urodziła się (...) W okresie do 31.III.2017r posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 25.IV.2017r orzecznik ZUS uznał wnioskodawczynię za zdolną do pracy. Na skutek złożonego sprzeciwu orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 7.VII.2017r nie ustalono, aby odwołująca była niezdolna do pracy (akta ZUS).

W celu ustalenia stanu zdrowia E. G. ,w szczególności czy jest ona nadal częściowo niezdolna do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych : psychiatry, specjalisty medycyny pracy, kardiologa, diabetologa, okulisty.

Biegła sądowa z zakresu psychiatrii M. T. w opinii wydanej na podstawie akt sprawy, akt organu rentowego i zgromadzonej dokumentacji lekarskiej, a także po przeprowadzeniu badania sądowno-lekarskiego odwołującej się rozpoznała zaburzenia depresyjne i stwierdziła, że w stanie zdrowia wnioskodawczynie nie doszło do jego poprawy i uznała, że jest ona nadal niezdolna do pracy na okres dwóch lat od daty badania (k. 29,30).

Biegli : okulista, kardiolog i diabetolog rozpoznali u wnioskodawczynie :nadciśnienie tętnicze, cukrzycę typu I powikłaną cechami retinopatii cukrzycowej, stan po operacji zaćmy obu oczu i zaopiniowali, że wnioskodawczynie jest nadal częściowo niezdolna do pracy na okres dwóch lat od daty badania do października 2019 (k. 17,19,36,37).

Biegły specjalista medycyny pracy w opinii z dnia 26.IV.2018r (k. 39-48) orzekł, że wnioskodawczynie jest nadal częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W uzasadnieniu wskazał, że nie doszło do poprawy stanu zdrowia, a wręcz nastąpiło pogorszenie polegające na nasileniu retinopatii cukrzycowej, Tym samym biegły zaopiniował, iż wnioskodawczynie jest nadal częściowo niezdolna do pracy do 30.IV.2020r.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opiniom biegłych sądowych, albowiem są one fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnosi się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawczynie i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17.XII.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity DZ.U. z 2009r., numer 153 poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez lekarza orzeczenia ZUS i komisji lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawczynię.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturze i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje

odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające dalszej wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy 1.IV.2017r nie było zasadne.

Sąd Okręgowy dokonując weryfikacji decyzji organu rentowego oprął się w tej mierze na opiniach biegłych.

Biegli i specjalista medycyny pracy badający wnioskodawczynię jednoznacznie wskazali na jakie schorzenia cierpi wnioskodawczyni oraz orzekli, że nie nastąpiła remisja schorzeń, a wręcz doszło do pogorszenia stanu zdrowia.

Sąd w całości podziela opinie biegłych. W ocenie Sądu zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy ponad wszelką wątpliwość pozawala stwierdzić, że wnioskodawczyni spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres tj. od daty wstrzymania 1.IV.2017r do 30.IV.2020r.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję jak w wyroku.

Sąd stosownie do przepisu art. 118 ust. 1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS orzekł brak odpowiedzialności organu rentowego, gdyż dopiero w postępowaniu sądowym ustalono stan sprawy.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c.